

Acadèmia Rico

COMERÇ - IDIOMES
CULTURA GENERAL
PERITATGES-TEORIA

CLASSES PER AMB DÒS SEXES

Sant Quirze, 5, segon

EL POBLE

ANY I

NÚM. 75

SABADELL, DIJOUS 30 DE JUNY 1932

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: C. SANT PERE, 31 - TELÈFON 2333 - IMPREMTA: RAMBLA DE LA REPÚBLICA, 65

NÚMERO SOLT: 10 CTS.

LA CORRESPONDÈNCIA AL DIRECTOR

Els militars

A Espanya no li preocupa la guerra passada ni possiblement la futura. A Espanya no li preocupen els problemes que dimanen d'un estat guerrer en potència i que es resolen o es compliquen més enllà de les fronteres. No li preocupen aquests problemes, però ha de tenir la seva atenció sobre alguns dels seus generals. Adhuc que avui els militars estiguin al marge de tota actuació política, no saben estar-se d'operar dintre una estratègia clandestina, contra el règim i contra el país. Hi ha, naturalment, excepcions però és simptomàtic que en totes les descobertes de complots i conspiracions, per febles que siguin, hi hagi sempre el nom d'un general entremig per a donar la sensació que l'època no ha sofert variants sensibles: tant és que el temps sigui monàrquic, com que sigui republicà, els generals es creuen fills d'una jerarquia superior, gairebé d'origen diví, i volen manar. No es resignen al silenci.

Una força militar inactiva és sempre perillosa. El tècnic de la guerra esdevé un perturbador de la pau, i en el cas de la península, d'una pau ciutadana feta de circumstàncies polítiques i d'advertiments socials, en les quals ells no hi poden intervenir, però que s'aprofiten per a fer valer les seves peculiars conviccions.

Un militarisme ben peixat per la monarquia, indisciplinat, atent a les ambicions personals, no transigir amb aquesta igualtat de funcions a què els ha sotmès la República. I per mica que la reacció desfavorable al nou règim sorgís a la superfície, el militar de graduació, descontent, lax de no fer res, arrossegat pel tedi de les hores casernàries, no pot menys de mirar la seva espasa, i de provar fortuna. Per això a les presons avui hi ha detinguts alguns militars que durant la dictadura estaven en el seu medi més honorable.

En trepitjar el tinent coronel Mangada el seu uniforme, ultra les poderoses raons que tenia per efectuar aquesta ofensa pública, va demostrar que no tots els generals que la República els ha confiat càrrecs tenen de la neutralitat militar un concepte prou honest. Calia, naturalment, fomentar l'equívoc de l'amor a Espanya, en la crisi d'espanyolisme que avui impera en els més indòcils unitaristes, perquè hom faci a tort i a dret protestes d'aquest amor, que és, indirectament, una estratagema política per anar contra l'Estatut o contra el possible règim autònomic peninsular.

Es evident que cap militar pot anar contra la disciplina que és raó de l'existència del seu uniforme, perquè seria anar contra la bandera concreció de la unitat nacional representativa de l'Estat, i producte d'un amor que és la raó directa de la valentia dels homes d'armes. Però en ací hi ha l'equívoc. El valor de l'individu i l'arma de combat han d'ésser al servei d'una pàtria alliberada de tuteles, d'un ideal nacional creat pel mateix poble, i no a iniciativa dels que, no creient-se covards, volen superar aquest ideal

nacional amb la seva ambició d'homes d'armes.

Certs militars espanyols tenen un concepte equivocat de la seva missió. Perdudes les colònies, el militarisme del país no té cap força expansiva i en reduir-se i en limitar-se a l'interior de la península, creuen defensar un ideal nacional amb prejudici unitari, esclaus encara de l'influència monàrquica. Corpesos del concepte geogràfic que dona unitat territorial als pobles hispànics, no saben avenir-se que aquesta unitat espiritualment es disgregui i vulguin defensar, perquè és la seva tècnica, el concepte permanent d'aquesta unitat fictícia, i menys s'avenen, així, perquè és producte directe de la disgregació imperant, o la nova modalitat republicana, que ha fet prevaler el ciutadà per damunt de tot altre poder, d'aquest poder que eren ells els únics que en disposaven i els únics que l'administraven. I això ha ben acabat, com ha acabat un ideal nacional que fou inventat amb un criteri de sorge.

Ramon MANYOSA.

Postal de Madrid

El Govern ha donat a les Corts compte de l'incident de Carabanchel. Els militars (els militars monàrquics) no han pogut fer cap mena de pressió a la Cambra com era costum en aquells temps en els quals parlar d'un militar era cosa sagrada. El país ha conegut el pensament del Govern i del ministre de la Guerra sobre aquest assumpte i els que mancaren a la disciplina de l'exèrcit en aquella festa de confraternitat, ja han estat castigats a la seva manera. Potser seria hora d'acabar amb una forma més contundent aquestes expansions il·lícites, p' improcedents i per inoportunes, que pretenen esquivar la disciplina de l'exèrcit. Contra la dissimulada insubordinació dels tres generals, és de remarcar el gros nombre de visites i proves de simpatia que ha rebut el tinent coronel Mangada, actualment pres. Sort de la valentia moral d'aquest home amb la que quedà patent que encara existeixen veritables republicans dintre l'exèrcit. La seva rebeldia i la seva protesta ha fet conèixer els "manejos" dels que no es poden estar de treballar sempre a l'ombra, incapaces de llançar a l'oblit la seva ascendència monàrquica.

Continua la discussió de l'Estatut. Les sessions dobles del Congrés faran que s'acceleri l'aprovació de l'articulat. I sembla que el propòsit de cridar els caps de les minories per a trobar una fórmula que conciliï els diversos criteris en pugna sobre l'Estatut, prospera. D'arribar a un acord, l'aprovació seria ràpida, i es podrien fer les vacances parlamentàries. Seria curiós que la calor, més que la voluntat d'un poble, precipités l'esdeveniment d'aprovar l'Estatut en quinze dies.

Norbert BOHIGAS.

EL TEATRE

«Papà Gutierrez»

La companyia Zuffoli - Bonafè, ens donà a conèixer, sota els auspicis dels Amics del Teatre, la comèdia en tres actes d'En Francesc Serano Anguita "Papà Gutierrez", una obra d'aquelles que, dintre una deliberada complicació, només té un punt essencial: fer passar l'estona, divertir al públic amb escenes més o menys còmiques, amb situacions no mancades de sentiment, però que no hi ha una contudència de caràcters, una pugna de temperaments per a trobar, amb el contrast, la il·lusió dramàtica dintre la línia sinuosa de la comicitat.

A força d'inventar al·licients teatrals i passatemps escènics, la majoria dels autors d'avui treballen l'absurd i s'obliden de donar als seus personatges aquell rellu que pugui informar el complex de la seva vida escènica, argumentalment desprovista de grans zones dramàtiques. La comicitat, vista així en superfície, té una àrea més reduïda, menys vital, però tanmateix més agradable als ulls de l'espectador. I com que en definitiva, del que es tracta és de servir un teatre sense conseqüències immediates, veu's a ci com "Papà Gutierrez" va plaure molt, l'auditori sortí satisfet, i s'aplaudí llargament al final de tots els actes.

La representació de l'obra va anar com una seda, de la manera a què estem habituats en les companyies que ens visiten totes d'un estil molt cenyit i acurat. Eugènia Zuffoli i Joan Bonafè, contribuïren amb llur talent artístic a la millor interpretació dels protagonistes de l'obra, ajudats pels altres elements de la companyia. — N.

Noticiari bibliogràfic

UNA BONA GRAMÀTICA

El primer dels "Manuels Escolars Barcino", aparegut suau, és un "Curs pràctic de gramàtica catalana", redactat per Jeroni Marvà, el filòleg i gramàtic prou conegut pels seus anteriors volums de divulgació gramatical. La nova gramàtica serà utilíssima a tots els qui vulguin arribar a conèixer amb una relativa rapidesa tot el que cal per a escriure correctament la nostra llengua.

DICCIONARI GENERAL DE LA LLENGUA CATALANA

Amb el repartiment del quadern núm. 14 del "Diccionari General de la Llengua Catalana", de Pompeu Fabra, queden gairebé publicades les tres quartes parts de l'obra, ja que està calculat que no tindrà més enllà de vint fascicles.

Els sis quaderns que manca repartir, potser no sortiran amb la regularitat dels anteriors.

De totes maneres, segons diu l'editor, el "Diccionari" estarà completament llest a darrers de setembre.

Defensa de la República

El setmanari "Justícia Social", exposa en el següent article, el que s'hauria de portar a terme per a defensa de la República. És l'editorial del seu darrer número.

"La República s'ha defensat malament. Va cometre l'error inicial de no anorrear els servents de la monarquia, de no desarrelar el poder facciós, econòmic, de les classes paràsites que sota la monarquia foren omnipotents i inescrupuloses. I va reincidir en l'error inicial posant-se guant blanc en el tracte contra els reaccionaris, i guant de ferro contra els extremistes d'esquerra. I l'ha enfortit en no resoldre d'una empenya i a fons problemes urgents i fàcils en un principi.

El problema burocràtic, el problema de la justícia, el de la policia, el de la guàrdia civil, el de l'església, el de l'escola confessional.

Els problemes essencials de l'estructuració del nou estat (Estatut de Catalunya, autonomia municipal), del règim de despeses, de la política agrària, de la política social, de l'atur forçós.

I el problema psicològic de l'ordre públic, car el Govern republicà no ha comprès que uns milions de pessetes gastats en treball són millor garantia d'ordre que uns milions esmerçats en guàrdies d'assalt i en ametralladores i canons per a ús urbà.

En el començament, una revolució essencialment política té via lliure. El que fa d'una embranzida, resta, car l'enemic, aterrat pel cop sofert, no reacciona ni saboteja. Per això hem vist que ens dos primers mesos de República va fer-se més obra revolucionària que en tots els que seguiren, no obstant comptar-hi en l'haver d'aquest, la Constitució.

No es va anar més enllà per l'estultícia de bona part del Govern provisional.

Continguda l'empenya revolucionària, la reacció es redreça i, avui, poc més d'un any de proclamada la República, es manifesta en tots sentits i amb audàcia creixent.

Cal defensar la República.

I defensar-la retornant a l'energia executiva dels primers mesos.

Aprovant ràpidament l'Estatut de Catalunya i la llei agrària.

Aprovant les lleis obreres preparades (especialment la de control obrer), la llei d'autonomia municipal, la llei electoral amb rigorós vot secret.

Reorganitzant a fons la justícia, la burocràcia, la policia.

Combatent l'atur forçós mitjançant mesures contra els capitalistes sabotejadors, els propietaris antisocials, i emprèstis a càrrec dels benestants per a la construcció d'escoles, d'obres agràries, d'higienització de les ciutats i d'humanització de les cases proletàries.

Castigant almenys amb la mateixa energia que els extremistes d'esquerra, els extremistes de dreta, moltíssims més perillosos.

I aixecant així l'esperit popular, avui certament decaïgut, decebut, per la tortura de la crisi i les contradiccions colpadores del Govern i dels seus òrgans.

Qui paga, mana, i qui cobra té d'obeir.

Un sabre no pot ésser utilitzat per a fer samfaina, ni uns galons per a fatxendejar.

Es veu que hi ha, encara, molts militars sense un clar concepte de la seva funció. La República faria bé de revisar-los i ésser molt exigent.

NOTES

Optimistes i pessimistes

Posats a classificar podríem fer-ho d'aquesta manera. Hom es trenca el cap definint caràcters i oficis, filiacions i sentiments, pobres i rics, polític i apolític i altres divisions de caràcter més aviat material. Tot és definir i voler encloure en un motllo únic, sense pensar en l'elasticitat dels sentiments de cadascú i que, cap programa per complet que sigui no pot arribar mai a satisfer-lo plenament.

Per tant procurarem analitzar molt per sobre aquesta definició d'optimistes i pessimistes.

Hi ha qui només s'ha passat la vida buscant or. Passa els anys amuntant diner, propietats i finques: ell creu que ha trobat la pedra filosofal. Quan vol disfrutar-ne ja no en sap. El viure tranquil i assossegat (no confondre'l amb la mandra, ineptitud i conservadurisme) no es pot assolir tot de cop. I mireu-se'l, malhumorat, panxut, insatisfet, li falta alguna cosa, car tot l'or que té no el satisfà. I cerca cerca i més de quatre vegades, massa tard, però, pensarà que s'ha equivocat. Que ha preferit més buscar or que salut, més propietats que cultivar l'esperit.

El mal d'això, però, no queda amb ell mateix sinó, en què molta altra gent es pensa que aquell és feliç. Trista ironia! Voleu ningú més infeliç que un envejós? És aquest que mai està content; que ho enveja tot. Que es pensa que aquell que s'ha passat la vida amuntant tresor és feliç, mentre que aquest renega de tot el seu passat. L'envejós no pot ésser mai feliç; l'altre ho pot ésser a estones.

I els ambiciosos? Segueixen una línia gairebé paral·lela als altres. L'ambició és quelcom d'enveja. L'ambició d'ésser desmesuradament (ésser, què?) fa mal bé a molts. L'ambició deixa passar les felicitats de cada dia, les il·lusions diàries, tan necessàries per a viure. Tancat d'ulls no veu res del seu voltant; vol cercar una glòria plena d'incògnita i deixa passar glòries molt més sanes cada dia.

Però, aturem-nos. Podem definir-ho d'una manera més general, en un mot: l'esclau, car d'esclau tant ho és el que està empresonat com l'amant dels diners, de l'enveja i l'ambició i totes les altres tares de superambició. L'esclau no pot ésser feliç. Per tant podríem aventurar-nos a classificar d'aquesta manera, la qual resulta elàstica i capriciosa: lliures i esclaus, o sia, optimistes i pessimistes.

J. M. RIU.

L'Escola d'estiu de la Generalitat LA MÚSICA

El Departament d'Instrucció Pública de la Generalitat ha circulat a tots els Ajuntaments de Catalunya la següent comunicació:

"Sempre, però sobretot en aquests moments, és la cultura popular la missió més urgent i la més essencial de les Corporacions públiques a casa nostra. Són, en definitiva, l'Escola, popular i els Mestres els mitjans decisius d'alçar el nivell dels pobles. Es per això que la Generalitat creu indispensable sol·licitar l'aportació fervorosa de tots els Ajuntaments per a l'estructuració de l'Escola nostra.

La Generalitat va donar l'any passat una generosa embranzida a l'Escola d'Estiu per a Mestres. Animada per l'èxit assolit, la Generalitat s'ha disposat enguany a nous esforços, per fer que l'esmentada Escola pugui encara estendre la seva eficàcia i augmentar el seu rendiment. Per això, doncs, l'organització de l'Escola d'Estiu ha estat vinculada a l'Escola Normal de la Generalitat, que compta amb un professorat responsable, i és així també com el nombre de beques destinades a la mateixa Escola d'Estiu ha estat augmentat fins a setanta.

Cal, però, que aquesta actitud de la Generalitat no resti isolada, l'adhesió de tots els Municipis catalans pot col·laborar-hi d'una manera decisiva. L'any passat, responen a una crida feta per la Generalitat, aquella adhesió va concretar-se en les subvencions que diversos Municipis catalans concediren a llurs mestres per assistir als cursos de l'Escola d'Estiu. La Generalitat repeteix, enguany, aquella mateixa crida i espera que tots els Ajuntaments de Catalunya, estimulats per l'exemple voldran subvencionar llurs mestres per a assistir als cursos de l'Escola d'Estiu. Es en aquesta Escola que els mestres de Catalunya, després d'un any de treball fecund i silencios en les escoles que exerceixen, veuen augmentat llur bagatge pedagògic, amplien llur horitzó espiritual i es reforcen en llur entusiasme per a l'alta missió que els és confiada.

El Consell de Cultura de la Generalitat, que comparteix sincerament aquesta opinió, no dubta que cap Ajuntament desaprofitarà aquesta avinentesa de palesar llur adhesió i confiança al Govern de la Generalitat i la fe en l'eficàcia d'aquests cursos. Cal que tots els Ajuntaments catalans pensin que llur esforç serà compensat amb escreix pel fruit que aportarà a la seva Escola. Convé que s'adonin també de l'ajut moral que representa per als mestres aquest gest.

El secretari del Consell de Cultura i el secretari de l'Escola Normal de la Generalitat facilitaran tota mena de detalls. Per a la bona organització dels cursos, convindria

que cada Ajuntament comuniqués la seva decisió abans del 15 de juliol. L'Escola d'Estiu durarà una mesada i l'ajut als mestres consisteix en la despesa de la seva pensió a Barcelona.

Segur de la vostra resposta, em plau, en comptes de renovar-vos el prec, fer-vos constar el meu agraïment més profund i el de tot el Consell de Cultura, que us sent ja des d'ara al seu costat.

Visqueu molts anys.

Barcelona, juny de 1932.

El conseller d'Instrucció Pública de la Generalitat.

Ventura Gassol"

El gest del Tinent Coronel Mangada

Contra l'absurd militarisme representat per uns generals els quals creuen que la República els donarà les mateixes garanties de potestat que la monarquia, es va aixecar, com tothom sap, el tinent coronel Mangada en aquella festa de confraternitat militar de Carabanchel. L'esperit republicà de l'exèrcit va ésser representat per aquest home, el qual, des de la presó rep constants proves d'afecte i de simpatia.

Són molts els telegrams remesos des de diferents indrets de Catalunya felicitant-lo pel seu gest. EL POBLE s'associa a aquestes manifestacions de simpatia i demana als seus amics facin extensiva la seva protesta contra el militarisme monàrquic renaixent que ha estat la culpa de les pitjors desgràcies peninsulars.

casa serracant

objectes per a regals
i útils per a la casa
màximes qualitats
preus reduïts

rambla de la república, 37
telèfon 2135

sabadell

Concert fi de Curs

En sortir del concert donat di-lluns passat per l'Associació de Música, després de l'èxit assolit i de veure com el públic sortia plenament satisfet, ens preguntàvem per què aquesta entitat—a la qual s'han observat senyals de forta decadència—no ha atinat fins a darrera hora a canviar l'orientació dels seus actes. Digu's el que es vulgui, és ben evident que el nostre públic — i el nostre públic és com tots els públics — ha arribat a cansar-se dels programes que li han estat donats, els uns assemblant-se als altres en una normalitat que ha arribat a pesar. La varietat és indispensable en tota llei d'espectacles perquè ella és l'estímul més efectiu per atraure el públic; sense aquesta condició, ve l'esllanguiment i el desdeny. I penssem que sense aquest agulló de l'interès per la varietat, la nostra Associació tindria els dies comptats, la qual cosa fóra una viva llàstima per què ens privaria d'un organisme pur en les arts i perquè fóra malmetre una tradició de tretze cursos que representen un embalum de realitzacions certament considerable en tots els aspectes. L'Associació de Música hauria de preparar amb temps el curs proper a base d'aquesta varietat que reclamem emmarcada en una categoria que no desdigni de la tasca realitzada durant els llargs anys de la seva existència. El fet de no poder-se escripturar artistes o corporacions estrangeres, degut a l'anormalitat dels canvis monetaris, ha d'influir els directius a coordinar aquestes novetats per les quals propugnem, i tal vegada fóra encertat d'obrir una mena d'enquesta entre els socis per veure de plasmar les iniciatives o suggeriments que sien dutes a la Junta. Sia com vulgui i adopti's el sistema que es vulgui, el que cal és renovar-se per no arribar a aquella conclusió llastimosa del morir sense esforç.

El concert darrer ens revelà l'existència d'un element notable a tot ser-ho dintre l'art líric: ens referim a la tiple Na Carme Pujol, compatriça nostra; ella demostrà ésser una cantant conscient i entrenada dins un rigor remarcable; té bona veu, potent i extensa; escomet els aguts amb el millor coratge i en la mitja veu assoleix gradacions expressives a més no poder. Totes les obres les cantà esplèndidament per més que algú es sobtés de la seva "manera", cosa que cal atribuir sense dubte a l'estil especial de l'escola francesa. Fou festejada com calia amb fortes repicades de mans i ja només ens cal esperar l'actuació que per a ben aviat té anunciada per recalcar-nos en el nostre judici.

Antonietta Bracons, al piano,

ens delità de bo de bo: tal vegada, potser per subjectiu nerviosisme, accelera un tant les seves interpretacions, cosa que hauria de corregir, no ja sols per evitar les dificultats que la velocitat fa augmentar, sinó perquè, a més, les obres li guanyarien en expressivitat. Ella és prou jove i intel·ligent per superar l'aspecte que hem anotat.

R. Brossa (piano), E. Gratacós, (flauta) i M. Giménez (violí), tocaren la Suite de Cui, núm. 56, amb la millor intel·ligència, fent-ne ressaltar les seves simples bel·leses amb una gràcia tota especial.

Però, encara, la part millor del concert fou la presentació de la Secció de Rítmica i Plàstica de l'Orfeó Gracienc, la qual assolí un èxit rotund. Aquest agrupament compta amb un seguit d'elements, tan com ben notables, disciplinats i sensibles, de moviments concrets —sense que siguin automàtics — i harmònics. El mateix en els conjunts que en les individualitats, el triomf fou franc i segur. No ens podem estar de destacar, però, l'actuació de la senyoreta García, feta tota gràcia mòbile i joiosa. Hi hagué aplaudiments a desdir i la impressió que en resta és de les que no s'obliden. La senyora Ivonne Atennelle de Giménez, directora, mereix la més calorosa de les enhorabones. — S.

A l'A. de B. A.

Avui, al vespre, el Quintet Padró obsequiarà els socis d'aquesta entitat amb un selecte concert el programa del qual donem més avall i que és el mateix que proporcionarà als nostres distingits músics el triomf que darrerament obtingueren a Terrassa.

Es de suposar que amb aital motiu l'elegant saló de la primera de les nostres entitats artístiques avui es veurà atapeït d'un públic àvid de fruir les delícies d'una sessió musical completa.

I.—Freischütz, obertura, Weber; Les Silvains, idile, Chaminade; Scherezade, poema, Rimsky-Korsakoff; L'encís de la donzella catalana, Masllovet.

II.—Quatre compassos en prosa per Antoni Griera; Trio en fa major, Gade; Allegro animato, Allegro vivace, Andantino, Allegro con fuoco; Piano: Joan Padrà, Violí: Joan Parera, Violoncel: Josep Güell

III.—El amor Brujo (Dapsa del foc), Falla; Cant dels sirgadors del Volga, Weninger; La vida breve (Dansa núm. 1), Falla; Còrdova, Albéniz; Rapsòdia hongaresa núm. 2, Liszt.

Joan Padrà, piano; Joan Parera, violí; Josep Güell, violoncel.

CORTINA ORIENTAL
CORDONET
Carrer Tetuan, 187

ELS VEINS DIUEN...

Sr. Director d'EL POBLE:

Crec que les autoritats haurien d'intervenir en un fet que, en si, no té cap importància, però que, com otes les coses menudes, no deixa de constituir un problema que en el moment precis de plantejar-se, costa de trobar-hi solució. Es tracta senzillament de la manca de calderilla, i precisant més, de les monedes de deu cèntims.

Tot hom sap que existeixen per les cases un nombre crescut de comptadors de gas que funcionen mitjançant la intromissió, en un interstici adequat, d'una peça de deu cèntims. Mecanisme curiós i extremadament fàcil a la vegada perquè la companyia que explota el servei del fluid, pugui cobrar sense gaires camàndules. O cau la moneda o no hi ha gas.

Això comporta, naturalment, que els citats comptadors acaparin una suma que deu ésser importantíssima de les citades monedes a jutjar per la poca calderilla que es troba quan hom n'ha de menester pels seus canvis.

Res no hi ha a dir que la Companyia que explota els comptadors de gas cobri de la manera que cobra, acaparant tota la calderilla de les butxaques sabadellenques, però seria just que les retornés a la seva circulació si hom li demanava el canvi mitjançant plata o bitllets. Però no és així. La Companyia us donarà la calderilla que vulgueu, no obstant, cal pagar una prima—cinc cèntims per duro—quantitat irrisòria, però de totes maneres injusta perquè converteix en una mercaderia unes monedes que són de lliure circulació, i s'aprofita així d'una propietat indirecta d'una cosa que ella no es fabrica ni manipula, i que si existeix és per a facilitar les transaccions, i no perquè sigui acaparada.

Creieu que és possible que les autoritats puguin corregir aquest abús? Perquè ho espero així, ho faig públic.

Samuel Dinarès.

AYMAMI

S
A
S
T
R
E

Pérez Galdós, 142
Pare Sallarés, 38

Antiga Tintoreria GUILERA

FUNDADA L'ANY 1800

TALLERS: VERDI, 151, 153 i 155 - TELEFON 72683 = CENTRAL: PORTAFERRISSA, 15, pral. - TELEFON 22631
BARCELONA

Aquesta casa es complau en assabentar a la seva distingida clientela de Sabadell i públic en general que per al millor serviment dels encàrrecs ha instal·lat una nova SUCURSAL A SABADELL.

Avinguda XI de Novembre número, 19 (front el Cervantes)

on es rebran tota mena d'encàrrecs de TINTORERIA, RENTATS EN SEC, PLANXAT SASTRE i altres del ram, així com l'insuperable

«Planxat Holandès» per a colls, punys i camises

ELS ESPORTS

La Boxa

En la vetllada de boxa que es celebrarà el proper dia 5, a més del combat Martínez - Soria, (campió d'Aragó), reapareixerà el notable batallador Mir, que amb tantes simpaties compta a la nostra ciutat.

També farà la seva reentrada dins el camp amateur el conegut Planelles, que, junt amb Samper i els altres que componen l'equip del B. C. Sabadell, fa preveure que serà una de les millors vetllades celebrades.

Diumenge vinent, al matí, els boxadors locals faran una sèrie d'entrenaments públics, essent precis per a presenciar-los, el presentar l'entrada de dita vetllada.

El Tennis

El nostre compatriota Enric Maier segueix triomfant. Aquesta vegada formant parella amb l'americana, Miss Ryan, han vençut a la parella Mr. Mrs. Westcroft per 6-1, 6-1.

La campiona espanyola, senyora Pons ha perdut junt amb el rus Rodzianko.

Els Escacs

Per avui al vespre hi han concertades les següents partides:

Primera categoria:

Euterpe - C. Industrial, àrbitre Círcol.

C. E. Sabadell - J. Catòlica, àrbitre C. Cultural.

Círcol - Penya Jac, àrbitre, Círcol (C. A.)

Cervantes - C. E. Pensament, àrbitre C. Espanyol.

Segona categoria:

Euterpe - Círcol (C. A.) àrbitre Círcol.

Penya Enroc - C. E. Sabadell, àrbitre Círcol (C. A.)

C. Espanyol - C. Cultural, àrbitre Pensament.

Círcol - Cervantes, àrbitre Círcol (C. A.)

C. Industrial - Penya Jac, àrbitre C. E. Sabadell.

Resultats de les partides jugades el dia 21 del corrent:

Primera categoria

Euterpe 1 — Círcol 3

C. E. Sabadell 0 — J. E. Pensament 4

C. Industrial 3 — P. Jac 1

J. Catòlica 4 — Cervantes 0

Segona categoria:

C. Espanyol 3 — Círcol (C. A.) 1

C. Industrial 1 — Círcol 3

Euterpe 0 — P. Enroc 4

C. E. Sabadell 2 — C. Cultural 2

Cervantes 4 — Penya Jac 0

Puntuació primera categoria:

Círcol 36 punts

J. E. Pensament 31

Euterpe 28 1/2

J. Catòlica 28

Cervantes 24

C. Industrial 23 1/2

Penya Jac 13

C. E. Sabadell 8

Segona categoria:

Cafè Espanyol 44

C. Industrial 43

Penya Enroc 43

Círcol (C. A.) 40

Cervantes 40

Círcol 36

Euterpe 25

C. Cultural 18 1/2

C. E. Sabadell 16

Penya Jac 13 1/2

LA CATALANA

G. RIBE GARCIA

FERRETERIA PER A OBRES
I MAQUINARIA
UTILS CUINA - PINTURES

Rambla de la República, 43 - 45
i Belgica, 2

TELEFON. 2479

SABATERIA
TORT

GRAN ASSORTIT
EN MODELS PER
A CAVALLER

Preus econòmics

ESPECIALITAT
EN EL CALÇAT
... A MIDA ...

BELGICA, 11

NOTICIES DIVERSES

Del Municipi

Per ordre de la Comissió de Governació, han estat repartits entre els establiments benèfics d'aquesta Ciutat, onze quilos de cireres procedents dels arbres fruiters de la Plaça Prat de la Riba.

Vàries

El vinent dimarts, dia 5 de juliol, l'element universitari de la nostra ciutat, celebrarà la II Revetlla dita dels Estudiants Universitaris sabadellencs que tant d'èxit assolí l'any passat. Enguany tindrà lloc al Jardí del Cafè Camps que estarà esplèndidament ornat. L'impremta Catalònia ha fet uns magnífics cartells anunciadors de la vetllada. Poden recollir-se tiquets a la Redacció del "Diari de Sabadell", al Cafè Camps, i als mateixos estudiants al preu de quatre pessetes.

Organitzat pel B. O. C. en un dels dies de la propera setmana tindrà loc una conferència al Teatre Principal a càrrec del lluitador Jame Miravittles de la Federació Comunista Ibèrica, el qual dissertarà el tema "Perquè sóc comunista".

La Joventut Republicana Federal té en projecte la celebració d'un cicle de conferències de caràcter polític la primera de les quals tindrà lloc probablement un dels primers dies de la setmana entrant.

Ben poques vegades es presenta una oportunitat remarcable com la de poder estrenar a Sabadell, aabns que enlloc de Catalunya, una obra "Los Julianes" d'un autor tan celebrat com Eduard Marquina, i més quan aquesta ha obtingut recentment en el Teatre Espanyol, de Madrid, un èxit triomfal.

Margarida Xirgu, enfront de la seva gran companyia ens oferiran en el Teatre Euterpe, el dia 1 de juliol una veritable sessió d'art que agermanarà el teatre i el vers en aquesta producció cim del teatre espanyol contemporani.

Acompanyaran a la gran actriu catalana en el seu comès les notables actrius Josefina Santalària, Pilar Muñoz i Eloisa Vigó i els actors Alfons Muñoz, Pere López Lagar, Enric A. Diosdado i Albert Contreras.

No dubtem que serà un encert més a afegir a la llista que aquest any hem ofert als nostres associats i al públic en general.

Avui, dijous, a l'Acadèmia de Belles Arts, donarà l'anunciat concert el Quintet Padró.

Executarà un interessant programa, i promet veure's extraordinàriament concorregut.

Ahir vespre va reunir-se novament de Comissió organitzadora de les festes de la propera Festa Major, quals tasques venen desenrotllant-se amb rapidesa per tal de poder confeccionar amb urgència el corresponent programa de festeigs.

Actualmet es gestiona, la possibilitat d'un número especial a base d'un Concurs Hípic en el qual hi prendran part caballistes militars i civils.

Possiblement una esquadrta d'avions evolucionarà damunt la nostra ciutat.

El conegut Dr. Joan Casadesús Caralt, especialitzat en malalties de gorja, nas i orelles, ha estat nomenat metge de l'Hospital i Casa de Beneficència, per la Junta d'aquests centres benèfics.

Balls de Carrer

Orquestrina 'MAXIM'S'

Representants:

J. CAPUZ - Comèdies, 40.

J. OLIVELLA - S. Jaume, 8 bis.

Ahir a dos quarts de set del matí, el camió que fa el servei de repartiment a domicili de l'aigua de la Font del Llor, en aquesta ciutat, tingué una topada amb autocar de "La Vallesana" que fa el servei de passatgers a Barcelona.

L'incident ocorregué en el quilòmetre 11 de la carretera de Prats de Llusanès, i ambdós vehicles resultaren amb greus averies, encara que, sortosament, no fou registrada cap desgràcia personal, llevat de l'espant dels viatgers.

Actualment es troba a Palma de

Mallorca, amb motiu del VIIè. Congrés de Metges i Odontòlegs de parla catalana, el nostre amic i conegut odontòleg, En Francesc Barri.

—S'OFEREIX PERSONA de tota confiança, per xófer, moço de despatx, magatzem o càrrec anàleg amb garanties i immillorables referències.

Per informes dirigir-se a l'Administració d'aquest Diari, Carrer St. Pere, 31.

Per l'Acadèmia de Belles Arts de la ostra ciutat, es gestionen una tanda d'exposicions a diferents poblacions de Catalunya, Balears i altres regions, a base d'un conjunt d'obres de tots els artistes locals que hi vulguin prendre part.

En principi ja s'han concretat alguna d'aquestes exposicions col·lectives.

VOL VOSTÉ TENIR EL
CAP PERFECTAMENT NET
I EL CABELL FI I BRIL-
LLANT COM LA SEDA?

Usi sempre el rentador del cabell

CAPILARINA A

Preu de la caps: 35 cèntims

De venda en las Perfumeries, Droguer-
ries i Quevins.

GALLINES

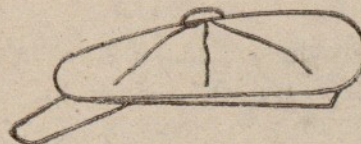
les tindreu sempre
bones donant-les-hi

Aviol Masvidal

remei acreditat que trobareu a la

Farmàcia de J. MASVIDAL

RAMBLA, 26

Confecció de gorres
de totes classes

ANTONI FABREGAS

PREUS ECONOMICS

Carrer de la Salut número 70

nir, quan li ensenyava les dents amb el somriure, i la mà dibuixava una prudencial salutació. Ara passava per un procés estrany, incompreensible; per una mena d'estat de convulsió irritant i de malestar que no havia sentit mai. Esperava aquell home amb candeletes. S'impacientava al retardar més d'un minut de l'hora acosumada. I quan ja l'havia vist es sentia momentàniament alleugerida per a decaure de nou en l'anorreament fatal de l'altra espera. No obstant, tenia moments de joia, espais de felicitat dolça i penetrant. Tot l'instint de coqueta indomable va aparèixer amb una potència extenuant. S'estucava la cara; modelava el dibuix dels llavis, s'entretenia a perfilar-se les conques dels ulls, en la penombra de la parpella i del pòmul, pel fum d'estampa de la barbeta, i així mateix matisava els pòlvors, el carmí de les galtes, l'afilament de les celles. S'era feta es-

clava de la pentinadora que assaja en el seu cap les ondulacions que creia més irresistibles. Però tot això no eren per ella atractius permanents, els considerava secundaris. No convençuda de l'amor del galant transeünt volia junyir-lo amb aquelles superficialitats cridaneres, encisar-lo i retenir-lo per omplir almenys la feixuga buidor de les seves hores. Però aquesta clarividència que la menava pel camí de l'adulteri, no li deixava veure que alguna cosa misteriosa i secreta abrandava la seva ànima, que el cor bategava a l'impuls d'una vigoria insospitada, i que la manca de temor i l'abusiva extralimitació dels seus deures matrimonials feien tot això d'una gosadia sense reserves i d'una audàcia sense atenuants. No es donava compte que començava a estimar. Les maneres hipòcrites amb les quals sabé captivar l'afecte d'Eduard ara es tornaven sinceres, amb una punta de passió desbordant però continguda a l'objecte de guar-

dar les distàncies. Els somnis l'aturmentaven, uns somnis delirants que la deixaven exhausta, idiotitzada, amb gust de sang a la boca i amb les genives seques. De tant en tant, la punta de la gelosia la punxava com la fulla d'un ganivet. El desordre dels seus pensaments la induïen a coses absurdes i enigmàtiques. Tant es creia ésser víctima d'una facècia pesada com s'emboïllava amb la realitat més pura. Quan les rauxes de la passió sensual l'afraïen, i la visió fragmentada d'escenes d'amor que se l'emportaven a trobar-se als braços d'aquell minyó per a sentir-se besada no l'aturmentava, el rostre li devenia d'un perfil trist i perdut, amb el conhort del qui estima i no veu satisfeta la imperiosa necessitat. Els ulls s'aclucaven, els llavis s'esblanquien, tot ella perdía viror i una aura d'humilitat i de melangia s'impregnava a les línies mòrbides de la carn, el perfil de la seva figura. En aquells moments es desfeia dels

atractius i de les filigranes de la faç i s'esbandia el rostre amb aigua clara. Retornava llavors a un estat de gràcia i de puresa que hauria volgut mantenir indefinidament, i en recollir-se en ella mateixa sentia un calfred a les espatlles.

La primera temptativa pràctica del galant no fou d'una tessitura romàntica. El seu ardor amorós s'activà així que no pogué parlar-li al cinema. Mancada de companyia, no gosava eixir sola per anar a l'espectacle, i esperà ella mateixa les decisions de l'enamorat. Un dia, enlloc del pas discret, va veure que traspassava el carrer i penetrava al portal de la casa. El moment fou de dubte i de desorientació. Un tremolor se li apoderà del cos i el rostre se li encengué fins als cabells. Amb un instintiu moviment de defensa es dirigí a la porta per a privar-li l'entrada. El cor li palpitava amb una contundència vital; el batec dels polsos retrunyia en la templa i la convulsió li apretava els

llavis per a ofegar un crit. Ningú, però, trucà la porta. Va sentir una remor de fregadís, lleu, discreta, apagada, i va aparèixer als seus peus l'envelop rosat d'una missiva. Després la remor d'uns passos que davallaven l'escala. I més tard, tot ella era submergida en una dolça sensació de beatitud.

La confidència amorosa, prenent estat material en el paper escrit, amb l'expressió exagerada dels sentiments interessats, fou l'inici d'una relació furtiva que es determinava fatal i inexorable. A la missiva primera en seguí una altra. El procediment era senzill i el jove l'exploitava amb un seguretat freda i estudiada, segur que les lletres arribaven al seu destí. Ho comprovava amb l'aparició fidel de Rosa al balcó, la qual amb una prudència que íntimament l'enorgullia, es posava així a cobert d'un compromís massa explícit. Les missives eren cada vegada més entusiastes, apassionades, vibrants. Amb aquella en-

Subscripció pro Dispensari de Röntgenologia

Suma anterior 3.594'52 ptes.

Llista de la casa P. Alguersuari Monclús:

P. Alguersuari Monclús, 25; J. Plans Solà, 5; Miquel Bach Bricallà, 5; Carles Vidal, 5; Melcior Marimon, Josep Sastre, Antoni Mampel, Josep Arderiu, Miquel Juvé, Jaume Sanllehi, Rosa Rey, Francesca Rius, Pere Rius, Segismon Segalés, i Assumpció Casas, tots a 2 ptes., total 22; Enric Sans, Antoni Plans, Enric Aparicio, Joan Simon, Ernest Valor, Josep Martínez, F. Mira, Vicens Oliver, Pere Pastor, Baldomer Torregrosa, Pere Mampel, Josep Esteve, Agneta Graells, Francesca Prats, Maria Arimon, Pilar Miró, J. Casas, Teresa Magrinyà, Maria Lladó, Teresa Rull, Francesca Bellsolà, Rosa Clapés, Aurora Rey, Josepa Simó, Maria Esplugas, Fèlix del Hoyo, tots a una pesseta, total 26; E. Marín, 3; Joaquim Font, 2'50; Francesc Bulló, 3; Catalina Puigmartí, 0'50; total, 97.

Llista de l'Acondicionament i Docks:

Josep Casamitjana, 5; Antoni Gisbert, Josep Bofarull, Pascual Sabata, Antoni Solans, Antoni Catalan, Dolors Catalan, Joan Lucas, Pau Campmany, Ramon Barberà, Francesc López, Francesc Serra i Miquel Badia, tots a dues ptes, total, 24; Carles Domínguez, Josep Amorós, Pere Homar, Josep Alvarez, Francesca Comas, Agnès Bach, Aurèlia Ubach, Maria Graus, Maria Canet, Eulàlia Riera, Mercè Arias, Maria Nunell, Juliana Imbers, Josepa Escuert, Maria Dome-

nech, Mercè Torres, Rita Puigdel·lí, vol, Antònia Ripollès, Artur Pla, Joan López, Pere Riera, Damàs Cornadó, Josep Vigueras, Antoni Vallès, Frederic Quitana, Joaquim Turell, Creu Saez, Jordi Roure, J. Vidal, Miquel Soler, Joan Gumà, Vicenta Ibàñez, Rosa Serra, Domingo Guitart, Jaume Vinardell, Marcellí Barnola, Pere López, i Francesc Llandrich, tots a una pesseta, total 38; Jesús Colina i Leonor Farràs a 0'50, i Domingo Codina i Miquel Vinardell a tres pessetes, total 7; Enric Silvestre, 2'50, total, 76'50.

Llista dels Cafès Maracaibo:

Antoni Avellaneda Manaut, 10; Vicens Bassachs Martí, 1'25; en un safata, 3'80; total 15'05.

Llista de la Casa Fill de P. Lladó:

Fill de Pau Lladó, 15; Maria Lladó, Joan Lladó, Francesca Lladó, Carme Sans, Teresa Selvas, Pepa Badia, Maria Alberich, Magdalena Lleonart, Rosa Serratosa, Pascuala Gisbert, Raquel Buero, Genoveva Alberich, Consol Guarch, Otilia Aparici, Pilar Fontanet, Adela Bertolin, Margarida Masferrer, Rosa Sala, Dolors Bertolin, Teresa Casas, tots a una pesseta, total 20; Carme Pardo, Maria Guarch, Teresa Enrich, Concepció Escoda, Maria Gil, i Josep Lladó, tots a dues pessetes, total 12; Pilar Masdevall, Isabel Candaliga, R. G. R., C. G. N., V. C. G., i P. M. tots a 0'50 ptes, 3; total 50.

Jaume Miralles Taulé, núm. 47 del Mercadal, 25; llista de la Casa Sucrs. de J. Garriga Germans, 132.

Recaptat ptes, 3.990'07

Avisos oficials

AJUNTAMENT DE SABADELL

Amb motiu d'haver estat acordat per aquest Ajuntament, en sessió d'ahir, dia 27, convocar concurs per a l'adquisició de terrenys destinats a la construcció de grups escolars, es fa públic, en virtut del que disposa l'article 26 del Reglament dictat per la regularització dels contractes municipals de 2 de juliol de 1924, per tal que, durant el plaç de 10 dies hàbils, pugui hom produir les reclamacions del cas, advertint-se que no seran ateses les reclamacions presentades després d'haver transcorregut el plaç fixat en el present edicte.

Sabadell, 28 de juny de 1932.
L'Alcalde Pdt.—S. Ribé.
P. A. de l'A. el Secretari interí J. Altura i Pujada.

EDICTO

Don Antonio Llurba Casas, Recaudador de Contribuciones de la zona de Sabadell.

Hago saber:— Que con arreglo al edicto publicado en el Boletín Oficial, la cobranza voluntaria de las cuotas del sdo. semestre de 1932, por el concepto de Patente Nacional de Circulación de Automoviles, tanto las de los respectivos padrones, como las que fueron alta durante el presente año, tendrá lugar en el local de esta Recaudación sito en la calle de Montserrat número 4, bajos, de esta ciudad durante los días laborables comprendidos entre el primero y el 15 de julio próximo y horas de 9 a 13.

Y con arreglo a lo dispuesto en el artículo 75 del Estatuto de Recaudación de 18 de diciembre de 1928, se previene a los Sres. Contribuyentes que pasada dicha fecha y sin nuevo aviso, incurrirán los morosos, en el recargo del 20 por 100; pudiendo no obstante, hacerlos efectivos en la citada Oficina, durante los días del 21 al 31 del propio mes, con solo el 10 por 100.

Sabadell 28 de Junio de 1932.
Antonio Llurba.

Marimon

Ràdio

La T. S. F.

PROGRAMES PER AVUI

RADIO BARCELONA

7'15—Sessió de cultura física, per ràdio.
7'30—Primera edició del diari parlat «La Palabra».
8'00—Sessió de Cultura Física per ràdio.
8'15—Segona edició del diari parlat «La Palabra».
10'00—Horari de la Catedral.—Servei Meteorològic.—Estat del temps a Europa i Espanya.—Previsió de temps en el mar i rutes aèries.—Servei Meteorològic radiotelegràfic per línies aèries.
11'15—Transmissió telefotogràfica diària de la carta del temps.
13'00—Sessió de música lleugera en discs.
13'30—Concert pel Sextet de Radio Barcelona.
Informació Teatral i Cartelera.
14'00—Audició de discs.
Sessió Cinematogràfica i Cartelera.
14'15—Revista cinematogràfica.
Continuació del concert.
14'50—Borsa del Treball de E.A.J.I.
15'00—Sessió Radio Benèfica.
16'15—Telefotografia.
16'00—Fi de l'emissió.
19'00—Concert pel Trio Radio Barcelona.
19'30—Cotitzacions de monedes.
20'00—Cicle de conferències setmanals.
Programa del radiofent.
Notícies de premsa.
21'00—Horari de la Catedral.—Servei Meteorològic.
Concert per l'Orquestra de Radio Barcelona.
22'00—Sessió literària.
22'10—Concert a càrrec de la Banda del Regiment de Infanteria n.º 10.
23'00—Retransmissió des del Cafè Espanyol.
24'00—Fi de l'emissió.

RADIO VALENCIA

Hores d'emissió: de 13'30 a 15. De 18 a 19 i de 21 a 23.

ASSOCIACIÓ NACIONAL DE RADIODIFUSIÓ

11'45—Apertura de l'emissora.
12'00—Diari femení.
Sant del dia. Indicacions astronòmiques: Les persones nascudes avui.
Curs de cuina pràctica. Receptes de bellesa. Recomanacions profitoses per a la llar. L'adagi d'avui. La moda al dia. Secció de consultes. Secció de grafologia. Borsa femenina del treball.
12'30—Emissió de sobretaula.
Concert pel Quintet Radio.
Informació teatral.
14'00—Hora exacta.
Radiació de discs.
14'15—Emissió radiobenèfica.
Llista dels donatius rebuts.
Continuació de música de discs.
18'50—Emissió infantil.
Lliçons de coses, contes, rondalles.
Conte.
Explicació de barbarismes.
Continuació de la popular novel·la «Lau o les aventures d'un aprenent de pilot».
Fi de l'emissió.
16'00—Apertura Carillon.
Informació de Borsa.
Concert per l'orquestra.
Selecció de discs.
Impressió del mercat.
Reportatge microfònic.
Informació de l'Estatut.
Continuació del concert.
22'00—Hora exacta.
Fi de l'emissió.

Imp. «Indústries Gràfiques» Sabadell

Ciudadà: Subscriu-te a EL POBLE

Assegurances

de vida - Incendis - Robatoris - Crèdit.
Accidents: Del treball, individuals, responsabilitat civil (autos i carruatges).
Transports: Marítims i Terrestres.
Cristalls - Pedregada.

Manuel Bernaldo

Gràcia, 155 - Telèf. 2290

SABADELL

HORES DE DESPATX: De 2 a 3 tarda i de 8 a 9 nit.

COMPRA - VENDA DE FINQUES :: HIPOTEQUES

ACADEMIA MIRALLES :: Escola Industrial, 23

CURS D'ESTIU - JULIOL - SETEMBRE

Preparatòries d'ingrés - Comerç - Batxillerat - Magisteri i Peritatge Mercantil

Hores convingudes - Classes col·lectives, particulars i a domicili - La inscripció es tancarà el dia 30 de juny - Obertura el dia 4 de juliol

ANIS DEL TÁUP